

OGONIASTY (1) ai

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w o-); a jasne.

sg m N ogoniasty. ◇ [f N ogoniasta.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Przymiotnik od „ogon”:

a. *Od znac, podstawowego; mający ogon; penitus Calep; caudatus Cn: Penitus – Ogoniafti. Calep 772b; [Volck 94].*

b. *[Od znac, ‘część komety’:*

Wyrażenie: »kometa ogoniasta«: Tegoż czálfu Kometa ogoniáfta trwálaá pięć niedziel cálych. StryjKron 444.]

*Cf **OGONATY, OGONISTY, [OGONNY], OGONOWY***